

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616200054
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7616200054.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcov: 1./ H. H. X.. XX.XX.XXXX, L. V. X. H. XXXX/XX, R. X. Y., 2. H. G. X.. XX.XX.XXXX, L. V. X. H. XXXX/XX, R. X. Y., právne zastúpené JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, Košice, Urbánkova 1562/6 proti žalovanému Tatra credit, a.s., IČO: 44 975 775, so sídlom Námestie Slobody 10/1718, Piešťany, právne zastúpený L.I.B. legal s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni v 1. rade a žalobkyni v 2. rade bezdôvodné obohatenie vo výške 9.260,- eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 9.260,- eur od 3. 7. 2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti, teda v časti o vydanie sumy 2.340,- eur s prísl., súd konanie zastavuje.

III. Žalobkyne v 1. a 2. rade majú voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 5. 1. 2016 domáhali od žalovaného vydania sumy 9.260,- eur s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania.

2. V odôvodnení návrhu uviedli, že žalobkyne v 1. a 2. rade, ako dlžníčky, uzavreli dňa 27. 3. 2013 Úverovú zmluvu č. XX/XXXX so žalovaným, ako veriteľom, na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 13.000,- eur. Tento mali uhradiť do 6 mesiacov, pričom konečná splatnosť úveru bola určená na deň 27. 9. 2013 pri celkových nákladoch 2.600,- eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 260,- eur, RPMN bola určená na 50,25 %, priemerná RPMN 20,47 %. V súlade s čl. XIX. sa žalobkyne dohodli na splátkovom kalendári, v zmysle ktorého sa zaviazali celkovú čiastku vo výške 15.340,- eur uhradiť v 7 mesačných splátkach, a to 6x 390,- eur a 1x 13.000,- eur, a to do 27. 9. 2013. Žalobkyne reálne vyplatili sumu 12.740,- eur.

3. Dodatkom č. 1 došlo k zmene čl. I. Zmluvy v časti doby splatnosti, ktorá sa zmenila na 12 mesiacov, RPMN, ktorá sa navýšila na 53,65 %, priemerná RPMN, ktorá sa znížila na 12,25 %, v časti výšky úveru s navýšením na sumu 17.680,- eur, konečná splatnosť úveru k dátumu 27. 3. 2014 a v časti celkových nákladov na sumu 4.940,- eur.

4. V súlade s čl. XIX. s názvom Splátkový kalendár k dodatku č. 1 sa žalobkyne zaviazali celkovú čiastku vo výške 17.680,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach do 27. 9. 2013, pričom 12 splátok malo byť vo výške 390,- eur a jedna splátka vo výške 13.000,- eur.

5. Žalobkyne ďalej uviedli, že dňa 2. 12. 2013 žalovaný vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ich k úhrade sumy 17.180,- eur v lehote do 9. 12. 2013.

6. Žalobkyne v 1. a 2. rade sa domáhajú bezdôvodného obohatenia od žalovaného z dôvodu, že predmetnú Úverovú zmluvu, resp. úver považujú za neplatný, v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z., k čomu uviedli nasledovné:

6.1. Podľa výpočtu, by pri údajoch uvedených v predmetnej Zmluve výška poskytnutého úveru v sume 13.000,- eur a výška úveru s navýšením 15.340,- eur, predstavovala RPMN 76,95 % a nie v zmluve uvedených 50,25 %. Žalovaný totižto nezahrnul do výpočtu RPMN poplatok za poskytnutie úveru vo výške 260,- eur. Žalovanému tak vzniká nárok len na úhradu istiny 12.740,- eur (13.000,- - 260,- eur). Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch je predmetný úver úžerný, odporuje dobrým mravom, nakoľko je v ňom nesprávne vypočítaná RPMN v neprospech spotrebiteľa, a preto je predmetný úver aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

6.2. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalobkyne považujú úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v splátkovom kalendári absentuje špecifikácia splátky na sumu istiny, úrokov a poplatkov.

7. Ďalším dôvodom na vydanie bezdôvodného obohatenia je tá skutočnosť, že predmetná Úverová zmluva je absolútne neplatná, a to z dôvodu, že žalovaný v čase jej uzatvárania, teda dňa 27. 3. 2013, so žalobkyňami, nebol vedený v Registri veriteľom vedenom Národnou bankou Slovenska (ďalej už len „NBS“), nemal ani žiadne iné povolenie udelené NBS na poskytovanie úverov a pôžičiek a nepodliehal dohľadu nad finančným trhom NBS. K tomu dodali, že po 1. 4. 2015 žalovaný nedisponuje povolením udeleným NBS, na základe ktorého by mohol poskytovať spotrebiteľské úvery kontinuálne.

8. K otázke poplatku za poskytnutie úveru žalobkyne v odôvodnení uviedli, že poplatok, ktorý je uvedený v Dodatku č. 1 čl. I Zmluvy pod písm. s/, je tento poplatok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka potrebné považovať za neprijateľný, nakoľko žalovaný neposkytol reálne plnenie, za ktoré by mal tento poplatok od žalobcu vymáhať. K tomuto tvrdeniu poukázal na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010. Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné splatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tie sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa. Takže vyhotovenie zmluvy s predpísanými náležitosťami je povinnosťou podnikateľa, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona, a teda nejedná sa o službu, ktorá je spotrebiteľovi poskytnutá nad rámec jeho zákonných povinností, a teda jedná sa o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vymožením poplatku za poskytnutie úveru došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

9. Žalobkyne spolu so žalobou predložili písomné dôkazy, a to kópiu Úverovej zmluvy č. XX/XXXX zo dňa 27. 3. 2013, Dodatok č. 1 k predmetnej Zmluve o úvere zo dňa 20. 9. 2013, Sadzobník poplatkov k úverovej zmluve, vyčíslené pohľadávky zo dňa 15. 6. 2015 adresované H. H., ktoré ku dňu 30. 6. 2015 predstavujú sumu - dlh vo výške 22.000,- eur, s oznámením, že po uhradení vyčíslenej pohľadávky žalovaný vystaví v zmysle Zmluvy klientovi kvitanciu (potvrdenie o splatení úveru), vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru č. 54/2013 adresované H. G. dňa 2. 12. 2013, ktorým bola žalobkyňa vyzvaná na zaplatenie úveru v celom jeho zostatku s príslušenstvom vo výške 17.180,- eur do 9. 12. 2013, ďalej kópiu kvitancie, ktorou veriteľ potvrdil zánik záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o záložnom práve č. 54/2013 zo dňa 27. 3. 2013, ktorá bola schválená pod č. Y. XXX/XXXX dňa 15. 5. 2013 v prospech spoločnosti Tatra Credit, a. s., ako veriteľa k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX v kat. území R. X. Y., k bytu č. XX a spoluvlastníckemu podielu k pozemku, ktorá nehnuteľnosť bola vo výlučnom vlastníctve H. H.. Záložné právo zaniklo vyplatením pohľadávky dňa 1. 7. 2015 H. H. C. H. G., kvitancia bola vystavená dňa 3. 7. 2015, oznámenie o ukončení úveru zo dňa 3. 7. 2015 adresované H. H..

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe ju navrhoval v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú s argumentáciou, že Úverová zmluva v znení prijatého Dodatku je platným právnym úkonom, bola uzavretá v súlade so zákonom a nie je daný žiadny dôvod na spochybnovanie jej jednotlivých ustanovení.

11. K údajnej nesprávnej výške RPMN uviedol, že táto bola uvedená správne a bola vypočítaná podľa vzorca uvedeného v prílohe 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. K údajnej absencii špecifikácie splátky na sumu istiny, úrokov a poplatkov, uviedol, že tvrdenia žalobkyní sa nezakladajú na pravde, keďže článok XIX. obsahuje prehľadný a jednoduchý splátkový kalendár v grafickej podobe, kde sa presne uvádza počet splátok, dátum ich splatnosti a rozdelenie na splátky úrokov a istiny, pričom z tohto splátkového kalendára vyplýva, že účastníci sa dohodli, že žalobkyne, ako dlžníčky, uhradia 6 splátok po 390,- eur, ktoré predstavujú splátky dohodnutého úroku a 7. splátka je splátkou istiny. Úverová zmluva teda preukázateľne spĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

12. Čo sa týka ďalších argumentov žalobkyní týkajúcich sa poplatku za poskytnutie úveru, k tomu žalovaný uviedol, že tento bol štandardný, ktorý sa používa pri podobných bankových produktoch aj v súčasnej dobe, pričom v čase poskytnutia úveru žalobkyniam sa u bánk pohybovala jeho výška od 2 do 4 % z poskytnutého úveru, čo zodpovedá výške poplatku v posudzovanej úverovej zmluve.

13. K tvrdeniam žalobkyní, že Úverová zmluva má byť absolútne neplatným právny úkonom z dôvodu, že veriteľ nemal v čase poskytovania úveru licenciu na poskytovanie spotrebiteľských úverov, žalovaný uviedol, že takéto tvrdenie nemá oporu v zákone a je absurdné, nakoľko právny režim poskytovania spotrebiteľských úverov veriteľmi s udeleným poverením NBS bol do nášho právneho režimu zavedený novelou zákona č. 129/2010 Z. z. až v roku 2015 a predmetný úver bol žalobkyniam poskytnutý dňa 27. 3. 2013. V tom čase žiadny zápis do zoznamu veriteľov NBS nebol potrebný a NBS ani nevykonávala kontrolu nad nebankovými subjektmi.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a požaduje náhradu vzniknutých trov konania.

15. Prevedeným dokazovaním, za použitia dôkazných listín predložených stranami sporu vyššie popísaných a na základe účastníckych výpovedí - výsluchu žalovanej v 2. rade H. G. na pojednávaní dňa 10. 3. 2016 a na základe ďalších dôkazných listín predložených žalobcom, a to zoznamu platieb za jednotlivé mesiace od 27. 3. 2013 do 1. 7. 2015, súd zistil tento skutkový stav:

16. Žalovaný, ako veriteľ, poskytol žalobkyniam v 1. a 2. rade na základe Úverovej zmluvy č. XX/XXXX spotrebiteľský úver vo výške 13.000,- eur s čerpaním úveru od 27. 3. 2013, prevodom, a to vkladom na účet s dobou platnosti 6 mesiacov, RPMN 50,25 %, priemerná RPMN 20,47 %, ročná úroková sadzba 36 %, mesačná úroková sadzba 3 %, výška úveru s navýšením 15.340,- eur, celkové náklady klienta 2.600,- eur, bezúčelový úver poplatok 260,- eur, poistenie úveru - zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, pričom účastníci Zmluvy uzavreli aj Rozhodcovskú zmluvu.

17. Žalobkyňa v 2. rade v účastníckej výpovedi uviedla, že žalobkyňa v 1. rade je jej matka a nakoľko táto mala dlhy spojené s nezaplatením úhrad nájomného a služieb spojených s užívaním bytu voči Správcovskej firme a voči spoločnostiam Pohotovosť, a SVS Finance, tak bola ochotná jej pomôcť, a preto si zobrali od banky, teda od žalovaného, úver pôvodne vo výške 13.000,- eur. Celá suma bola použitá na pokrytie predchádzajúcich dlhov z dôvodu, že matke hrozila exekúcia. Úver bol uzavretý v domácom prostredí. Pri jeho uzatváraní sprostredkovateľka im úverovú zmluvu prečítala a informovala ich o výške nákladov a o následkoch a sankciách v prípade, ak nebudú uhrádzať splátky pravidelne a včas. Ona celkom nerozumela vysvetleniu sprostredkovateľky o následkoch a podmienkach predĺženia splatnosti úverovej zmluvy, ale aj napriek tomu zmluvu podpísala. Mala vedomosť, že poslednú splátku majú uhradiť 27. 3. 2014 jednorazovou sumou 13.000,- eur. Takúto sumu k dispozícii s matkou samozrejme nemali, ale kalkulovali s tým, že si vezmú ďalší úver a budú mať takto k dispozícii prostriedky na zaplatenie najvyššej poslednej splátky. S určitosťou nevedela povedať, akým spôsobom zaplatili poplatok za sprostredkovanie zmluvy vo výške 260,- eur, ale zrejme bol stiahnutý z poskytnutého úveru. Úver splácali po 390,- eur mesačne do augusta 2013 a keď mali pristúpiť k splátke vo výške 13.000,- eur, dohodli sa so sprostredkovateľkou na predĺžení splatnosti úveru, ktorý sa navýšil na sumu 17.680,- eur s konečnou splatnosťou k 27. 3. 2014. Avšak ani napriek tomuto predĺženiu konečnej splatnosti neboli schopné úver splatiť. Tento bol zabezpečený Zmluvou o zriadení záložného práva. Aby nedošlo k realizácii tejto zmluvy, teda k odpredaju bytu dražbou, odpredali ho mimo dražby a z nadobudnutých finančných prostriedkov uhradili banke poslednú splátku vo výške 22.000,- eur. Následne došlo k zániku záložného práva, o čom boli oboznámení žalovaným kvitanciou zo dňa 3. 7. 2015.

18. Výpoveď žalobkyne v 2. rade bola v súlade s dôkaznými listinami a vyjadrením žalovaného, na základe ktorých súd zistil, že žalobkyne v 1. a 2. rade pristúpili k dohode o predĺžení splatnosti úveru, o čom svedčí Dodatok č. 1 k úverovej zmluve, ktorým došlo k zmene pôvodných podmienok. V zmysle dodatku zo dňa 27. 3. 2013 došlo k navýšeniu RPMN na 53,65 % s navýšením výšky úveru na sumu 17.680,- eur s konečnou splatnosťou 27. 3. 2014, celkovými nákladmi vo výške 4.940,- eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol naďalej vo výške 260,- eur.

19. Dňa 2. 12. 2013 žalovaný pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v celkovej výške 17.680,- eur vrátane príslušenstva z dôvodu, že žalobkyne na základe viacerých písomných výziev zo dňa 1. 7. 2013, 29. 7. 2013 a 30. 10. 2013 (ktorými boli upozornené, že podstatným spôsobom porušujú Zmluvu o úvere, nakoľko riadne nesplácajú poskytnutý úver) k zaplateniu úveru nepristúpili. Zároveň boli poučené, že ak nesplatenú časť úveru s príslušenstvom nezaplatia, spoločnosť si uplatní svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy o úvere okrem iného aj formou výkonu záložného práva. Žalobkyne následne pristúpili k odpredaju bytu mimo dražby a uhradili úver jednorazovou splátkou vo výške 22.000,- eur, čím došlo k zániku záložného práva, o čom vystavil žalovaný kvitanciu dňa 3. 7. 2015.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

27. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, g/, j/, k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

34. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že úverová zmluva a dodatok k nej uzavretá medzi sporovými stranami, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Zmluvu uzatvorili žalobkyne ako nepodnikateľský úver, jedná sa o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemali žalobkyne možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Žalobkyniam bol poskytnutý úver vo výške 13.000,- eur, pričom už pri podpise úverovej zmluvy dňa 27. 3. 2013 boli povinné uhradiť prvú splátku vo výške 390,- eur, čo je v rozpore s § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. , kedy si veriteľ ešte pred poskytnutím úveru započítava prvú splátku aj napriek tomu, že úver má byť realizovaný formou odloženej platby.

35. Ďalšou neprijateľnou zmluvnou podmienkou je poplatok za poskytnutie úveru vo výške 260,- eur, nakoľko žalovaný neposkytol žiadne reálne plnenie za tento poplatok, navyše uvedená suma bola automaticky zrazená pri vyplatení úveru, takže žalovaný žalobcom v 1. a 2. rade reálne vyplatil sumu, resp. úver vo výške 12.740,- eur. V zmysle ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je predmetný poplatok za poskytnutie úveru neprijateľný a v tejto časti je úverová zmluva neplatná z dôvodu existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd sa pri tomto hodnotení stotožňuje s názorom právnej zástupkyne žalobcov, ktorá v súvislosti s uvedeným poplatkom za poskytnutie úveru poukázala na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. 5. 2010 sp. zn. AZ 17 U 192/2010, v ktorom okrem iného sa uvádza: „Uvedenú činnosť - poskytovanie úveru spotrebiteľovi vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme, pričom spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru je zmluvná podmienka neprijateľná, ktorá zaťažuje spotrebiteľa, pretože je mu účtovaný poplatok bez toho, aby mu banka poskytovala skutočné protiplnenie. Z uvedeného dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľovi neúčinná.“

Nakoľko žalovaná v predmetnej úverovej zmluve a dodatku k nej odpočítala z poskytnutého úveru sumu 260,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru a preukázateľne žalobkyniam takto poskytla úver vo výške 12.740,- eur, takýmto konaním žalovanej došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase poskytnutia úveru.

36. Súd ďalej zistil, že podľa splátkového kalendára, ktorý bol dojednaný v čl. XIX úverovej zmluvy zo dňa 27. 3. 2013 sa zaviazali žalobkyne hrať celkovú čiastku vo výške 15.340,- eur v 7 mesačných splátkach (ako už bolo vyššie uvedené - prvá splátka bola určená na deň 27. 3. 2013 - deň podpisu zmluvy), pričom posledná splátka mala byť uhradená dňa 27. 9. 2013 vo výške 13.000,- eur. Takéto dojednanie v predmetnej úverovej zmluve súd hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Totižto v čl. I úverovej zmluvy je uvedené, že úver je splatný v 6 mesačných splátkach, čo v spotrebiteľovi evokuje predstavu 6 splátok, pričom výška týchto splátok v samotnom čl. I úverovej zmluvy uvedená nie je a podľa čl. XIX predmetnej zmluvy po uhradení šiestich splátok nasleduje posledná splátka vo výške 13.000,- eur, ktorá je pre bežného spotrebiteľa likvidačnou. Takto dojednaný splátkový kalendár, ako aj splátkový kalendár v Dodatku č. 1 k predmetnej úverovej zmluve (12 splátok po 390,- eur, 13. splátka vo výške 13.000,- eur) je absolútne nelogický, spôsobujúci pre žalobkyne faktickú nemožnosť platenia tohto úveru, a to najmä vo vzťahu k poslednej splátke, ktorá bola v takej výške, v akej bol žalobkyniam poskytnutý úver pri uzatváraní úverovej zmluvy (navyše skrátený o poplatok 260,- eur).

37. Súd má zato, že tak, ako je koncipovaný splátkový kalendár úveru v zmysle úverovej zmluvy zo dňa 27. 3. 2013 a Dodatku č. 1 k predmetnej Úverovej zmluve, t. j. 12 splátok po 390,- eur a 13. splátka vo výške 13.000,- eur, je zrejme, že veriteľ musel pri uzatváraní úverovej zmluvy vedieť, že žalobkyne nebudú schopné takýmto spôsobom predmetný úver splatiť, a teda jednoznačne bude daný dôvod, aby mohol pristúpiť k realizácii záložného práva, na základe ktorého získal do vlastníctva nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX C. XXXX v kat. území R. X. Y., ktorej bola výlučnou vlastníčkou H. H., teda žalobkyňa v 1. rade. Súd z predmetných výpisov z LV zistil, že išlo o byt, v ktorom bývala žalobkyňa, ktorá z dôvodu absolútnej nemožnosti zaplataenia poslednej splátky musela predmetnú nehnuteľnosť odpredať, aby takto zaplatila predošlé dlžné mesačné splátky po 390,- eur a aj konečnú splátku vo výške 13.000,- eur.

38. Z vyššie uvedených dôvodov s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka je predmetná úverová zmluva neplatná v celom rozsahu, pretože jednotlivé ustanovenia zmluvy, ktoré súd považuje za neplatné, nemožno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon (dôvod neplatnosti sa týka jeho podstatnej zložky), je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Zmluvu, pokiaľ ide o jej zákonom určené pojmové znaky, treba chápať ako neoddeliteľný celok, v danom prípade nebolo možné oddeliť časť úverovej zmluvy, ktorá v sebe obsahovala dohodu o splatnosti úveru od ostatného obsahu samotnej zmluvy (čl. XIX - splátkový kalendár, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a čl. XX Dodatku k úverovej zmluve).

39. Podľa názoru súdu pri uzatváraní zmluvy, akou je práve posudzovaná zmluva, a dodatok k nej, existuje vážne nebezpečenstvo extrémneho nárastu dlhu a následného postihu nehnuteľného majetku spotrebiteľa bez súdnej kontroly, a to najmä možnosťou uplatnenia rôznych poplatkov, možnosťou veriteľa vyhlásiť úver za splatný, možnosťou veriteľa uplatniť si rôzne zmluvné pokuty, úroky z omeškania a podobne. Existencia tohto nebezpečenstva bola zo strany žalovaného aj naplnená, k realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nedošlo len z toho dôvodu, že žalobkyňa odpredala založenú nehnuteľnosť mimo dražby, čo je vlastne pre žalobkyňu z hľadiska postihu to isté. K tomu, že žalobkyňa bola nútená odpredať svoj byt, došlo z dôvodu nezákonne dohodnutého splátkového kalendára. V závere teda súd opakovane konštatuje, že predmetná úverová zmluva spolu s Dodatkom č. 1 je absolútne neplatný právny úkon v rozpore s dobrými mravmi. Hlavné dojednaný spôsob vrátenia poskytnutého úveru v čl. XIX a následne XX v Dodatku k zmluve je v rozpore so Zákonom o spotrebiteľských úveroch, resp. ho obchádza. Cieľom úpravy zákona č. 129/2010 Z. z. bolo vrátenie poskytnutých peňazí v pravidelných, rovnomerne rozložených splátkach tak, aby časť splátky sa započítala na istinu, časť na úroky a časť na poplatky. Ak žalovaný v predtlačí formulárovej úverovej zmluvy určil 6 splátok po 390,- eur a 7. splátku vo výške 13.000,- eur, konal v rozpore so zákonom, resp. ho obchádzal. Spotrebiteľky, teda žalobkyne, si požičiavali peňažné prostriedky preto, lebo neboli schopné jednorazovo zaplatiť pôvodné dlhy z vlastných prostriedkov, nemali teda k dispozícii naraz vyššiu sumu peňazí. Je teda logické, že následne po získaní úveru môžu za svojej finančnej situácie (či už zo svojich príjmov a podobne) vrátiť požičané peniaze len takým spôsobom, že dlh môžu splácať postupne, len z časti svojho príjmu, ktorá im zostane po zaplatení nevyhnutných životných nákladov. U spotrebiteľa, ktorý je už zaťažený dlhmi, nie je predpoklad, aby popri splácaní úveru v takej výške, ako bol dojednaný a zároveň platení svojich životných nákladov ušetril toľko, aby bol schopný naraz zaplatiť 13.000,- eur. Takúto situáciu

využívajú nebankové subjekty a neprímerane sankcionujú neschopnosť spotrebiteľa vrátiť požičané peniaze. Takáto situácia vznikla aj v konkrétnom prípade žalobkyň.

40. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. S poukazom na vyššie uvedené, po zistení, že predmetná úverová zmluva je absolútne neplatný právny úkon, súd nároku žalobkyň v celom rozsahu vyhovel s poukazom na ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že plnením z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný musí vydať.

Podľa žalovaným vystavenej kvitancie a zoznamu platieb realizovaných žalobkyňami súd preukázateľne zistil, že žalovanému bola titulom predmetnej úverovej zmluvy uhradená suma 22.000,- eur. Žalobkyniam v 1. a 2. rade bol reálne poskytnutý úver vo výške 12.740,- eur, bezdôvodné obohatenie tak predstavuje rozdiel týchto súm, čo činí 9.260,- eur. Súd priznal žalobkyniam takto vyčíslenú sumu titulom vydania bezdôvodného obohatenia s požadovaným ročným úrokom z omeškania vo výške 8,05 %.

43. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Súd priznal žalobkyniam aj nimi požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05 % od 3. 7. 2015 (od dátumu prevzatia kvitancie od veriteľa) v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V čase omeškania, t. j. k 3. 7. 2015 bola úroková sadzba 0,05 %, k čomu je potrebné pripočítať 8 percentuálnych bodov, takže súd priznal žalobkyniam úrok z omeškania vo výške 8,05 %.

45. Pri posudzovaní ďalšieho argumentu žalobkyň, že predmetný úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v úverovej zmluve je nesprávne uvedená RPMN, súd má zato, že tento argument nie je dôvodný. Ako vyplýva z písomného vyjadrenia - správy Národnej banky Slovenska, odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS, zo dňa 3. 5. 2016 (čl. 74 spisu) je výška RPMN 50,25 % určená v súlade s § 19 a prílohou č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ku ktorému záveru dospel na základe kontrolného prepočtu RPMN. K uvedenému záveru uviedol, že veriteľ pri výpočte hodnoty RPMN nezohľadňuje metodiku počítania časových intervalov upravenú v Usmerneniach na uplatňovanie smernice 2008/48/ES vo vzťahu k nákladom a ročnej percentuálnej miere nákladov. Uvedené usmernenia však nie sú právne záväzné.

46. Tvrdenie žalobkyň, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie špecifikácie splátky na sumu istiny, úrokov a poplatkov, nebolo v tomto konaní preukázané. Súd sa tu stotožňuje s výkladom a námietkou žalovaného, v zmysle ktorého splátkový kalendár je v úverovej zmluve a dodatku k nemu prehľadný a jednoduchý, kde sa presne uvádza počet splátok, dátum ich splatnosti a rozdelenie na splátky úrokov a istiny. V tejto časti úverová zmluva spĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň poukazuje aj na závery Súdneho dvora EÚ vyslovené v rozsudku zo dňa 9. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a F. L. sp. zn. C-42/15. Tento konštatoval, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Z uvedeného teda vyplýva, že splátka úveru nemusí obsahovať členenie na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov.

47. V ďalšom súd, ako dôvod absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy, nepovažuje ani ďalšie tvrdenie žalobkyň, podľa ktorého by predmetný právny úkon mal byť neplatný z dôvodu, že žalovaný nemal licenciáciu na poskytovanie spotrebiteľských úverov v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Takéto tvrdenie nemá oporu v zákone, nakoľko právny režim poskytovania spotrebiteľských úverov veriteľmi s udeleným

povolením (licenciou NBS) bol zavedený novelou zákona č. 129/2010 Z. z. až v roku 2015, pričom predmetný úver bol poskytnutý dňa 27. 3. 2013.

48. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

49. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 4C/2/2016-46 zo dňa 2.3. 2016 súd na návrh žalobkýň pripustil rozšírenie ich žalobného návrhu na sumu 11.600,- eur s prísl. Nakoľko na pojednávaní dňa 4. 9. 2017 právna zástupkyňa žalobkýň v časti o zaplatenie sumy 2.340,- eur s prísl. zobrala čiastočne návrh späť, súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v tejto časti konanie zastavil.

50. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Žalobkyne mali v konaní plný úspech, preto súd im priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

54. Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

55. Žalobkyne sú pre toto konanie oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z. z. a súd ich žalobe vyhovel. Z tohto dôvodu vzniká žalovanému poplatková povinnosť - uhradiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 558,- eur, ku ktorej povinnosti bude žalovaný vyzvaný samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.